

mens. Het
ig komen. De
et suizen van
on bij de urn
uwen op een

ed de geestes-
t is een flauw
de herovering
i geloofden in
nd na de ver-
verheersching.
wachting van
de knappe uit-

H. S.

aandblad voor
de Uitgeverij

jaargang van
n zestigsten
n essayist van
i hij naar aan-
l van Eekeren
ft verslag van
gen betoeken-
e aesthet van
totaal ontbloot
nste menschen-
fprekers hem,
tegen het bur-
ssant is het te
rs zeggen van
en door roman-
i, du Perron en
in Nederland-
levens van het
de kloof ver-
olk.

ootere en klei-
lijke recensien-
n naam. Heel
eet in de niet-

H. S.

Brieven

n aangaande de
S.S.R., ontving
st „wederhoor”
spassen en laat

ven in De Refor-
vij graag enkele
et in extenso op
vel om het feit,
atruimte willen
lijkt in een al-
aken, die de in-
uitvoerig te be-
n aangesneden
een uitgebreide
moelijk kunnen
w schrijven te

gund een protest
de betreffende
orie-beschrijving
i-leden, die deze
zelfs het „stuk
kend hebben, en
nen, niet anders
loet dit met een
de toon, die ons
enbronnen in dit
ilichtingen ont-
mogelijk, dat U
ter zake kundig
nden beoordelen,
fellen gebaseerd.
derde en tweede
schrijft daar: „Ik
lent, lid der vrij-
S.S.R. Ik zie dat
t mij op, dat in
spelelement een
n zaken moet op
zeer verwarrend
als zouden deze
en wij met klem
! Zoals ieder die
zijn medestanders
dat is toch wel
erk veroordelend
hun werk) heeft
reeds vanaf 1943,
n acuut en cata-
stroofd voor een
udie van en een
i voorbeelden van
-brochure (1943),

Het Rapport Getoetst (1945), Mededelingenblad van S.S.R. Afd. Utrecht, Libertas ex Veritate, Het Calvin. Jongelingsblad, en niet te vergeten het 14-daags orgaan Polemos. Steeds heeft de Heer Puchinger op scherpe en duidelijke wijze positie gekozen tegen allerlei, de grondslag van S.S.R. (de 3 formulieren van Enigheid) ondermijnende opvattingen. Met name werd strijd gevoerd tegen de Pluriformiteitstheorie, de leer van de Onzichtbare en Zichtbare Kerk, foutieve opvattingen omtrent het leerstuk der Ware en Valse Kerk, de hypothese der terreïnscheiding, verschillende Barthiaanse dogmata en de juist zo uiterst gevaarlijke slappe afreksels daarvan, die met name het studentenleven hier en daar dreigden en dreigen te vergifigen. Het gevolg van deze strijd was, dat een schare van jongeren in de Utrechtse en andere afdelingen van S.S.R. nieuwe bezieling ontvingen, en zich met ernst en enthousiasme zetten tot een diepere studie en beleving van de Belijdenis. Op allerlei gebied kwam dit streven tot uiting, en veel werd in S.S.R. ten goede gekeerd. Steeds wees deze groep, en met name haar morele leider, de Heer Puchinger, met nadruk op het feit, dat S.S.R. een confessionele vereniging is. Alle studenten, die ernst willen maken met de Reformatorische belijdenis, zoals deze concreet is neergelegd in de 3 Formulieren, kunnen zich aansluiten in de vereniging voor Calvinistische studenten, de S.S.R., van welke kerk ieder ook lid zij; niet, omdat dit laatste niet van belang of ter zake zou zijn, (het is immers allen insiders bekend, dat het kerkelijk gesprek zeer intensief gevoerd wordt!) maar omdat te voren de afspraak gemaakt is, dat de S.S.R. geen kerkelijke, maar een confessionele vereniging is, wier doelstelling het is, het gereformeerde studentenleven te bevorderen. In deze confessionele, interkerkelijke S.S.R. die zo vaak in onze vrijgemaakte kring op een disqualificerende toon geheld wordt, alsof het al een uitgemaakte zaak zou zijn, dat alle samenwerking met leden van andere kerken uit den boze is, is veel werk verricht, waarvoor wij met alle vrijmoedigheid God kunnen danken, en daarom welgeren wij vooraan de interkerkelijkheid van S.S.R. te breken. Alleen: de vraag loopt hierover: welke basis heeft men voor de interkerkelijkheid? U had zeer wel kunnen weten, dat in Utrecht de strijd HIEROVER liep. De polemiek ging niet over de interkerkelijkheid, maar over het interkerkelijheidsFUNDAMENT. Tegen het huns insziens foutieve interkerkelijheidsfundament (n.l. de interpretatietheorie) zoals deze uit de verklaring van de nieuwe Praeses gelezen kon worden, ging het stuk der 22, maar niet over de interkerkelijkheid als zodanig. De 22 werden slechts, zo lzen zij uit de verklaring, gebonden aan een l.k. fundament dat zij niet konden aanvaarden, en hier zagen zij een beknottung hunner vrijheid. Wanneer U nu in Uw brieven dingen schrijft, die de suggestie wekken, dat de 22 eerst streken tegen de l.k. en daarna met een schoonlijkend compromis zich zoet lieten houden, waarbij zij zich toch weer de l.k. lieten opdringen, is deze suggestie ten enen male onjuist. De strijd liep over de INTERPRETATIE-THEORIE als interkerkelijheidsFUNDAMENT, niet over de interkerkelijkheid ALS ZODANIG. Dit cardinale punt heeft U over het hoofd gezien, vandaar de geheel scheve voorstelling van zaken.

Deze strijd nu om een CONFESSIONELE S.S.R. is op telkens wisselende fronten en met telkens variërende middelen, vanaf 1943, met grote ernst en vasthoudendheid gevoerd. Dat in die strijd ook wel eens (zoals in het door U aangehaalde stuk) de humor en het speelse vernut gebruikt is, zult U, die deze wapenen zeer goed weet te hanteren, wel weten te billyken. Daarom treft het ons en zeer vele andere studenten onaangenaam, dat U nu de hele episode vanaf het „stuk der 22” tot eind 1948, beoordeelt naar de VORM van het laatste stuk van de Heer Puchinger, en alles qualificeert als spel, en meent „de Heer Puchinger in 's Heren Naam deze dienst te moeten doen, met hem tot de ernst van het gebeuren terug te roepen” (slot van Uw tweede brief, pg. 99). Welke indruk moet dit alles maken op buitenstaanders, b.v. ouders in onze Kerken, die op deze wijze een wantrouwen opvatten jegens S.S.R. en die hun kinderen niet, of met bezwaard hart S.S.R.lid zullen laten worden? Meent U dat het dienstig is voor onze in S.S.R. hard werkende vrijgemaakte studenten dergelijke klanken te horen, en, waar ze vaak van andere zijde de beschuldiging van extremisten en absolutisten te zijn, te horen krijgen, nu ook nog vanuit eigen kring aangevallen te worden? En dit alles doordat niet de feiten geraadpleegd zijn, maar door een weergave van feiten te geven, die wij niet anders dan als onjuist moeten bestempelen.

Het is niet onze bedoeling in dit stuk de interkerkelijkheid van S.S.R. uitvoerig te behandelen (dit is reeds elders meermalen in extenso geschied, zie de aangehaalde geschriften van de Heer Puchinger en zijn medestanders), het ging er slechts om Uw beschrijving van een stukje historie van S.S.R. te weerleggen, omdat wij weten dat deze onjuist is. Toch is het wellicht dienstig hier iets meer over het interkerkelijk karakter van de S.S.R. te zeggen. U staat naar wij menen te weten, en zoals ook zeer duidelijk blijkt uit Uw Brieven op het standpunt, dat een interkerkelijke S.S.R. niet juist is, en U acht een vereniging als H. de Cock in Groningen de enige mogelijkheid als Gereformeerde studenten contact met elkaar te zoeken. Wij menen, dat een interkerkelijke S.S.R. momenteel nog wel degelijk de mogelijkheden biedt, afgezien nog van de plicht, die wij daar hebben te vervullen, om ons als Gereformeerde studenten te verdiepen in de beginselen en ons te vormen. Op dit punt staan dus onze visies tegenover elkaar. Wij zullen elkaars argumenten naarstiglijk en met voorzichtigheid aan de Schrift moeten toetsen, en wanneer er feiten aangehaald worden, deze juist aanhalen, en ons verder rustig op deze materie moeten bezinnen. Maar zolang er ook in onze kring nog verschil van gevoelen bestaat ten aanzien van dit punt, (weet U bv. dat Prof. Schilder op een conferentie van S.S.R.-studenten te Woudschoten gezegd heeft: „Lid worden van een interkerkelijke S.S.R.? Ja, MITS we eerlijk voor ons standpunt uitkomen, en niet in een onchristelijk quëtisme om de feiten heenlopen”. Weet U, dat Prof. Veenhof evenzo denkt, en zelf medewerker is aan het blad Polemos, waaraan ook Hervormden en Synodaal-Gereformeerden meewerken? Weet U, dat Prof. Holwerda het afgeraden heeft direct te breken met S.S.R. OMDAT het interkerkelijk is, hetgeen toch zou moeten, indien Prof. Holwerda van mening was, dat interkerkelijke samenwerking qua talis zondig zou zijn?) menen

wij dat het onjuist is, en dat het jegens een bepaalde hardwerkende groep slechts een ongemotiveerd wantrouwen kan stichten, wanneer op apodictische toon verzekerd wordt, alsof dit al een uitgemaakte zaak is: „Hoe ver inzonderheid de interkerkelijkheid ons afvoert van de eenvoudige gehoorzaamheid aan de Koning der Kerk” pg. 54. „Onze leuze is (dan) feltelijk niet meer: Tegen de Revolutie het Evangelie, maar tegen de Revolutie onze Christelijke organisaties, alle bang voor de Kerk van Christus, die zij liefst willen ontzien in zwijgen en in verdeling van postjes en baantjes”. (Id.) „Tot hun bleek, hoe de interkerkelijkheid alle Reformatie weerhoudt”. (Id.) Nog erger vinden wij titlatingen, dat de vrijgemaakte studenten uit allerlei BIJMOTIEVEN toch maar lid blijven van een interkerkelijke vereniging als de S.S.R. is, b.v.: „de grote studentenvereniging behield voor velen zoveel bekoorlijks, dat zij er niet van konden scheiden (pg.54). Deze insinuatie wijzen wij met verontwaardiging van de hand. Weet U, hoeveel strijd het soms kost, om ondanks alles op onze post te blijven, en daar te volharden in de taak, die wij zien? Hoeveel plezieriger en „bekoorlijker” lijkt het soms om met een klein groepje gelijkdenkenden ons af te schelden en zo bevrijd te worden van onze zware opdracht. Wij kunnen U de verzekering geven, dat wij niet om het „bekoorlijke” of het „spelelement” in de „gezelligheids”-vereniging S.S.R. zitten, en daarvoor veel van onze kostbare tijd geven. Wanneer wij in dit verband nog even wijzen op de strijd, die wij vooral sinds 1943 voeren voor een nieuwe reformatie ook in het studentenleven, begrijpt U dan, dat wij ons verbaasd en gegriefd gevoelen, wanneer U in De Reformatie, inplaats van ook eens te wijzen op het positieve, dat bereikt is, en het ideaal waarnaar wij streven, ALLEEN met alle kracht aanvalt datgene, wat U meent, dat fout is, deels uitgaande van een onjuiste situatietekening, deels omdat U de interkerkelijkheid, ongeacht haar concretisering in de praktijk, die van plaats tot plaats, en van geval tot geval wisselt, en ongeacht haar fundering, verfoeit.

Na het bovenstaande mogen wij wellicht nog even op enkele kleinere punten ingaan. Tweemaal haalt U de uitspraak van de Heer Puchinger aan, dat men een oplossing vond, welke Voetius en Kuiper heel hun leven lang tevergeefs zochten, waar U verdere beschouwingen aan vastknoopt. Wij staan haast verlegen hier iets over op te merken, want..... nu ja, laten wij het maar eerlijk zeggen, een grapje begrijpt men, of men begrijpt hem niet. Voor insiders was deze zinne van de Heer Puchinger volkomen duidelijk. Humor uit te leggen is onmogelijk. Hetzelfde geldt van de Ingang, Doorgang, Uitgang en Afgang, waaraan U vele ernstige woorden wijdt. Het is jammer, dat ons alfabeth, naast het uitroep- en vraagteken, niet ook nog een ironieteken kent! Wellicht was dan het stuk van de Heer Puchinger ook voor outsiders (ofschoon het voor hen in het geheel niet geschreven was) duidelijker geweest.

Waarde Marnix, aan het einde gekomen van ons schrijven, zullen wij gedachtig aan het Wilhelmus, dat gij volgens velen, en de Bischoff der Heilige Roomsche Kerk, die gij volgens allen geschreven hebt, U niet verzoeken, deze Uw twee Bijlenkorten in de vorm van Groninger Brieven terug te trekken. Maar wel mogen wij wellicht verwachten, dat de bijlen, die misschien uit Uw volgende Bijlenkorf zullen uitvliegen, meer honing der rechtvaardigheid bij zich zullen dragen, en dat zij minder felle angelen, en in ieder geval een betere oriëntatie-zin zullen bezitten.

Met dankbare groeten,

Uw

H. L. VAN ALLER.

W. K. VAN DIJK.

Mij rest nu nauwelijks ruimte meer.

Ik volsta thans met een viertal opmerkingen.

a. Mijn bronnen waren alleen het gepubliceerde, dat daarom ook alleen voor publieke behandeling in aanmerking komt.

b. Men doet altijd goed te bedenken, dat, als ik mij richt tegen wat iemand in een bepaald geval zegt of doet, dit uitsluitend en alleen gaat tegen datgene, wat hij zei of deed, en niet tegen zijn persoon of overigen arbeid. Zelfs het beste paard struikelt wel eens en ook de beste vriend kan in zijn beste bedoelingen ons nopen tot gerechte critiek. Ik stel daarom voor, het woord insinuatie te laten vervallen. Niemand tegen? Aangenomen. Dan is de weg voorts voor verder gesprek weer vrij. Van het loopje aan het slot met Marnix genomen heb ik genoten.

c. Blijft uiteraard het verschil onder ons inzake de „samenwerking”. De meningen onder ons zijn verdeeld. Men denke aan het nu kortgeleden debat in de vergadering der vereniging van christelijke leeraren en aan de motie van drs Mulder. Wij komen allemaal ten slotte voor een beslissing te staan.

d. En wat deze beslissing betreft, houd ik het, wat de studentenorganisatie betreft, met de leden van „Hendrik de Cock”.

Met groot genoegen las ik de breede studie van den heer Puchinger — moet ik nog zeggen, dat ik voor zijn werk veel waardering heb? — in „Libertas”. De Utrechtsche vrienden maken veel studie van de geschriften van Fabius. Uitmendend. Het zal ons allen kunnen dienen. Zij leeren mee daardoor ook Groen van Prinsterer goed kennen. Nu slechts deze vraag: wie kreeg, wat blijven of heengaan betreft, gelijk; Groen of De Cock? En hoe werd zelfs de afvallige kerk in de zestiende en in de negentiende eeuw het best gediend?

Zoo kan het in het leven overal gaan. Wij bedoelen allen behoud. Over den weg daartoe is er verschil van mening. En dan is gehoorzaamheid beter dan offerande.

Met hartelijke groeten en heilbade uw toegenagen

MARNIX.

PERSSCHOUW

Barth, en de kinderdoop, en de theologische belangstelling.

In „In de Waagschaal” schrijft ds L. Nieuwpoort een artikel „De Doop in discussie”. Ds Nieuwpoort woont in Nederland; men zou dus denken, dat hij, sprekende over de discussie aangaande den doop, eerst aan Nederland, en pas daarna aan Zwitserland denkt. Toch schijnt Zwitserland zijn belangstelling heeltemaal, en Nederland heeltemaal niet te hebben. We lezen althans:

Bij vraag 74: „Zal men ook jonge kinderen dopen?” schrijft Barth: „Deze vraag komt verrassend. Wij hoorden: de doop is bevestiging van het geloof, resp. van zijn fundering, door de verzekering van zijn oorsprong in Jezus Christus' bloed en geest. Verondersteld is een geloovend mens, die zijn geloof belijdt en naar zijn doop begeert. En nu opeens wordt in duidelijke tegenspraak met het voorafgaande gesproken over de doop der kinderen. In de ganse oud-protestantse theologie, ook bij Calvijn, wordt de kinderdoop op deze onvermoede en ongefundeerde wijze behandeld, d.w.z. alle vooraf aangehaalde constitutieve kentekenen van de doop, in het bijzonder het geloof van de dopeling, wordt plotseling geïgnoreerd.”

Naar mijn weten heeft nog niemand Barth op dit punt weerlegt en met schriftuurlijke argumenten aangetoond, dat dit „ignoreren” geoorloofd is, dat de kinderdoop factisch tot een derde (pseudo) sacrament maakt.

We zouden willen opmerken, dat „naar mijn weten” deze opvatting van Barth in Nederland al lang is weerlegd. Eeuwen geleden reeds. En nog pas door ds H. J. Schilder, in zijn „Op de Grens van Kerk en Secte” in zijn strijd tegen dr F. W. Grosheide en diens synode, die op dit bepaalde punt aan dezelfde kwaal laboreerde als Barth, omdat ook hij (met haar) beweerde, dat de doop een „geloovend mensch onderstelt, die zijn geloof belijdt, en naar zijn doop begeert”. Dat is nu juist de groote vergissing, die hieruit voortkomt, dat men den doop noemt „bevestiging van het geloof”, en dan voor het gemak maar verder met zijn „respectievelijk” „dit” of „dat” zich verwijdt van zijn uitgangspunt. De doop is geen bevestiging van het geloof, ook niet van de fundering van het geloof door verzekering van den geloofsopdring, doch een verzegeling van de beloften van God. En hoe ongemotiveerd het is, dat men van het doel „het geloof versterken” concludeert op de onderstelling van een zwaazig geloof, heeft ds H. J. Schilder in de aan zijn boek toegevoegde „gelijkenissen” weer eens op frissche manier aangetoond.

Waarom kijkt men zoo echerp naar het buitenland, dat men van het binnenland niets meer weet? Vooral, als men zich permitteert, over het binnenlandsch gedoe zijn schouders op te halen?

K. S.

KERKNIEUWS

Beroepen te

Rotterdam-Charlois, J. F. Solle te Zoutespui.
Kampen, E. T. v. d. Born te Amersfoort.

— NIJMEGEN. Adres kerkerad: B. Schep, van Beet-hovenstraat 65, Nijmegen.

— MEPEL. Adres kerkerad: G. Gunnink, De Stouwe, post Mepel.

— HILLEGERSBERG-STRAATWEG. Adres kerkerad: P. J. de Vrijer, Gladolusstr. 14a Rotterdam-N. Tel. 82109.

— EINDHOVEN. Adres Diaconie: F. Broersma, Leo-straat 8, Eindhoven.

— LUSTRUM F.Q.I. In overleg met den Senaat van „F.Q.I.” heeft de Lustrum-commissie 1949 besloten alle amici dringend te verzoeken niet 18, maar Maandag 17 Januari a.s. reeds terug te keeren naar Kampen. 's Avonds om 7.30 uur zal dan een vergadering belegd worden door de L.C. ter bespreking van verschillende aangelegenheden op het Lustrum betrekking hebbende.

— KLEDINGACTIE VOOR OOST-SOEMBA. Voor taan kunnen weer alle goederen voor Oost-Soemba gezonden worden aan het nieuwe adres: Zendingcommissie, p.a. den heer J. de Koning, Zuiderparklaan 214, Den Haag-W. Graag bericht van zendingen met inhoudopgave aan den heer J. W. Hazebiet, Valkenboskade 616, Den Haag-W.

— ONJUIST GERUCHT. Overal in den lande liep het gerucht, dat het thema van een tweede „Oosterbeek” zou zijn: de houding van Prof. Schilder in het kerkelijk conflict van de laatste jaren. Meermalen werd dat ook mij verteld en bevestigd. Ik stel er — omdat ook ik slachtoffer en verbreider van dit gerucht ben geworden — prijs op mee te deelen, dat dit gerucht, naar men mij van in dezen tot oordeelen bevoegde zijde verzekerde, volstrekt onjuist is.

C. V.

— JEUGDLEIDERS-CONFERENTIE VAN DEN BOND VOOR GEREFORMEERDE JEUGDORGANISATIE. In de Kerstweek hield de Bond voor Geref. Jeugdorganisatie een Algemeene Vergadering te Amersfoort, gevolgd door een Leidersconferentie. De bedoeling zit hierbij voor een proef te nemen voor de combinatie van Jaarvergadering en Leidersconferentie. In het openingwoord van den voorzitter, den heer C. Schout te Dordrecht, werd gewezen op den ernst van onzen tijd, welke ons predikt getrouw te zijn in de volbrenging van onze door Christus opgedragen taak, ook onder onze Kerkjeugd! Wonderlijk steekt daarbij af de houding van een enkele organisatie, die zich onttrekt aan de gemeenschappelijke worsteling het goede te zoeken voor onze jongens en meisjes.

In het Jaarverslag van den secretaris, den heer D. C. Haak te Berkel (Z.-H.), werd geconstateerd de consolidatie onzer organisatie. Rustig kon worden voortgevoerd aan de taak onze jeugd te laten hooren de boodschap van des HEEREN Woord nu, in onzen tijd! Nog niet alle organisaties van jongens en meisjes hebben zich aangesloten. De aandacht van de bestaande Gewestelijke Jeugdleiders-Organisaties wordt op dit feit gevestigd. Overigens is er reden tot grooten dank aan den HEERE voor het bestaan van onzen Bond.

De penningmeesteres, mej. J. Schelhaas te Hoogeveen, kon de gezondheid van de bondsfinanciën aantonen. De begroting voor 1949 werd ongewijzigd aanvaard. De bondscontributie werd vastgesteld op f 1.80 per jeugdige per jaar.

Ter conferentie refereerde de heer E. Baas van Bunschoten over „het doel van ons werk“. Deze betoogde:

„Het werk van onze Vereenigingen sluit nauw aan bij de taak van de ouders, daar al onze leden nog kinderen zijn. We kunnen er bij de ouders alleen op aandringen, hun kinderen aan ons werk te doen deelnemen, als we hen willen helpen bij het onderwijzen van hun kinderen in de leer des Ouden en Nieuwen Testaments, welke plicht zij bij den Heiligen Doop hebben beloofd te zullen nakomen. We moeten dat doen, zooals de Heere dit in Zijn Woord van ons vraagt. God wil, dat ook onze knapen en meisjes uit Zijn Woord Hem zullen kennen en Jezus Christus. Dien Hij gezonden heeft (Joh. 17:3). De Schriften getuigen ook aan het Zaad des Verbonds van den Christus (Joh. 5:39). God wil ons in Zijn Woord zelf te kennen geven (Ned. Geloofsb. art. 2). We moeten ook aan onze knapen en meisjes de Schriften brengen als zelfopenbaring Gods. Het is onjuist op de K.V. en M. Vergadering alleen de feiten te willen behandelen, zonder daarbij te willen zien, hoe God zich er in openbaart. De feiten in de Hellige Schrift en de openbaring van God in die feiten zijn niet van elkaar te scheiden. Die feiten worden ons altijd als openbaring van God gegeven. Gaan we onzen leden alleen z.g.n. „weetjes“ bijbrengen, dan leeren we hun het menschelek verstand te verheerlijken in plaats van de loffelijken des Heeren te vertellen. Leiders en leidsters zitten anders op onze vergaderingen, dan b.v. een predikant op den kansel staat, maar de openbaring van God in Zijn Woord is altijd dezelfde, en de bedoeling, die God er mee heeft, is ook altijd en overal dezelfde. We mogen op onze vergaderingen onzen kinderen niet leeren het verstand van

den mensch of de wetenschap of de menschelijke persoonlijkheid te verheerlijken, maar alleen Gods lof te verkondigen, naar den eisch huns wegs. Daarop zijn dan ook de schetsen, die de Bond in het Orgaan verstrekt, geheel gericht, zoowel de schetsen voor Bijbelsche als voor Vaderlandsche kerkgeschiedenis. Die schetsen mogen nooit een soort cursus vormen. Daarmee zijn ook de J.V. en de M.V. niet gediend. Onze Vereenigings- en bondsorganisatie mag bij onzen arbeid alleen een dienend karakter dragen.

Tijdens de discussie werd vooral gesproken over de verhouding van onze vereenigingen tot gezin en Kerk, over de plaats van de organisatie, over het gevaar, dat onze jeugdige leden meegegeven bronnen zoo dikwijls misbruiken en zeer uitvoerig over de vraag, hoe we op onze vergaderingen concreet het gestelde doel zullen trachten te bereiken, dit ook aan de hand van verschillende Schriftgedeelten.

Het waren uitnemend geslaagde dagen. In de eerste plaats om de zaken, die beide dagen in vier vergaderingen werden behandeld, maar evenzeer om de buitengewoon goede sfeer, waarin alle besprekingen werden gevoerd. Er bleef niets te wenschen over, dan dit eene, dat nog meer bestuursleden van ouders-vereenigingen, leiders en leidsters aanwezig hadden moeten zijn.

— MIDDELBURG. Zondag 23 Januari a.s. zal het voor de Kerk van Middelburg een dag van groote blijdschap zijn, daar op dien datum Ds J. W. Verheij van Den Haag, intrede hoort te doen.

Na vacant te zijn sedert 12 Augustus 1945, den datum der vrijmaking, zijn 11 beroepen uitgebracht, het laatste op 15 Juni 1948. Op 30 Juni 1948 verblijdt Ds J. W. Verheij ons met de boodschap, de roeping naar de kerk van Middelburg op te willen volgen.

Er is nog een achaduw overgebleven, namelijk het ontbreken van een woning voor Ds Verheij, want die is tot op heden nog niet beschikbaar. Maar de Koning der Kerk zal ons ook daarmee verblijden op Zijn tijd.

Dank zij de bereidwilligheid van de Chr. Geref. Gemeente, werd de Gasthuiskerk in de Langedelft afgestaan, zodat de intrede op historische bodem kan plaats vinden. D.V. zal de intrede plaats hebben om 7 uur.

— GEEN VERSPILLING VAN KRACHTEN. Als één der motieven tot het combineeren van de kerkbladen van Zeeland en van Noord-Brabant—Limburg tot één ge-

meenschappelijk orgaan voor het Zuiden, noemt ds Zemel het verhinderen van verdere verspillen van arbeidskracht. Hij schrijft op de hem eigen manier: „Vrijwel al onze predikanten zijn druk bezet. De tijd voor schrijven moet er afgeknepen worden. En voorheen zat de één in Brabant een Schriftoverdenking uit te werken en de ander was in Zeeland bezig aan een meditatie, een redacteur van Ons Kerkblad voor Noord-Brabant—Limburg besprak een kerkelijke kwestie en dezelfde kwestie werd in het Zeeuwse Kerkblad behandeld. Daar diende een eind aan te komen.“

— BONDS-DAGEN. De Meisjesbond zal op Tweeden Pinksterdag te Amsterdam zijn jaarlijkschen bondsdag houden. De Jongelingsbond hoopt op Hemelvaartsdag te Enschede in drie kerkgebouwen bijeen te komen.

— ART. 11 K.O. De Particuliere Synode van Utrecht, die op 15 December te Amersfoort vergaderde, sprak als algemeen te betrachten regel uit, dat alle kerken, die steun zullen vragen, aan deputaten ad art. 11 K.O., een volledig overzicht dienen te verstrekken van haar financiële positie, inclusief eventuele reserves en fondsen. De Synode besloot steun te verleenen aan de kerken te De Bilt, Doorn, Driebergen, Loenen aan de Vecht, Maartensdijk en Mijrecht, en op advies van de classis Amersfoort geen steun te verleenen aan de kerk te Nijkerk.

— CENTRAAL BOND VOOR INWENDIGE ZENDING EN CHR. MAATSCHAPPELIJK WERK. Stadhouderskade 137, Telefoon 26410, Amsterdam, December 1948. Men deelt ons mede, dat bij Kon. besluit van 4 November 1948, no. 23, de naam van den Centraal Bond voor Inwendige Zending en Chr. Philanthr. Inrichtingen gewijzigd is in: Centraal Bond voor Inwendige Zending en Chr. maatschappelijk werk.

— ROTTERDAM—DELFSHAVEN. Naar aanleiding van het besluit van de classis Rotterdam om het bezwaarschrift van br. A. Hordijk van Rotterdam-Delfshaven, wel aanvankelijk te verklaren, niettegenstaande de termijn voor het inzenden van een bezwaarschrift (besluit Synode van Dordrecht-1893) was verstreken, besloot de kerkeraad te Rotterdam-Delfshaven, de terugneming van het gewraakte besluit op de eerstvolgende classisvergadering praesalabel te stellen.

JACOBUS NICOLAAS (Klaas)

is mijn naam en ik ben op 11 Januari 1949 geboren, als zoon van mijn zeer verheugde en dankbare Ouders.

B. VAN DER ROS.
J. VAN DER ROS—
WAALEWIJN.

Rotterdam-N., Bergschelaan 55.

Met dank aan God en grote vreugde geven wij kennis van de geboorte van onze dochter

CLASINA HENDRIKA.
G. KOUWENHOVEN.
C. H. KOUWENHOVEN—
MOLENAAR.

Cointrin (Genève), Chemin des Corbillettes 15, 8 Jan. 1949.

Tijdelijk: „Bethlehem“, Kamer 204, Prinsessegracht, 's-Gravenhage.

Gode dankbaar zullen wij D.V. op Maandag 24 Jan. 1949 met onze zes kinderen, Zilveren Huwelijksfeest en Ambtsjubileum vieren.

J. SCHELHAAS Jzn.
F. A. SCHELHAAS—
KIP.

Roodeschool, Geref. Pastorie.

Receptie 3.30—5 uur, in de consistorie.

Beschanfte juffrouw zag zich gaarne geplaatst als

HOOFD
VAN DE HUISHOUDING

In kleine chr. inrichting of klein gezin. Van goede getuigen voorzien en beschikende over ervaring in een inrichting. Brieven onder No. 500, aan N.V. Boekhandel J. H. DONNER, Rochussenstr. 28, Rotterdam-C.

Gevraagd:

EEN FLINK MEISJE

voor de keuken, in een verpleeghuis in Amsterdam. Loon nader overeen te komen. Brieven onder No. 416, Bureau „De Reformatie“ te Goes.

Dame, 40 jaar, G.G. (Art. 31), Apoth.-assistent, wil gaarne de HUISVROU vervangen.

Brieven onder No. 418, Bureau „De Reformatie“ te Goes.

140

Welke broeder of zuster is genegen iemand te helpen aan

5 OF 6 DUIZEND GULDEN

voor mechanisatie van zijn bedrijf. Tegen rente en aflossing. 't Is voor rendabel maken van bedrijf. Inlichtingen ten dienste. Brieven onder No. 417, Bureau „De Reformatie“ te Goes.

H.H. FABRIKANTEN EN
GROSSIERS IN TEXTIEL

Wie wil winkelier, vrijgemaakt, helpen aan

STUKGOED.

o.a. Schortbont (cords), Jurkstof, Stof voor werkboezeroens en bl. keper of bevertien blauw, enz. Een zaak met goede vooruitzichten, maar door bijz. omstandigheden erg gedupeerd. Wie nu wil helpen kan ook in de toekomst leveren. Brieven onder No. 421, Bureau „De Reformatie“, Goes.

Vereniging „Schooldienst op Soemba“ en ev. andere Zendingsterreinen.

UITNODIGING

tot bijwoning der LANDELIJKE VERGADERING op ZATERDAG 22 JANUARI e.k., te GOUDA, in het Veemarktrestaurant (vijf min. lopen van het station), om DRIE UUR.

AGENDA: Verslag werkzaamheden; Verslag penningm.; Bestuursverkiezing, enz.

Uitvoerige agenda en logies aanvragen, en aanmelden bij C. VERVEEN, Secretaris, Gouwe 203, Gouda. Het Bestuur der Ver. S.O.S.

Ter overname gevraagd:
A. Kuyper:

„DE GEMENE GRATIE“. Aanb. aan: W. RADSTAKE, De Graeffstr. 16c, Rotterdam-C.

WIE WIL in klein gezin van zakenman de zorg voor de huishouding op zich nemen? Brieven onder No. 420, Bureau „De Reformatie“ te Goes.

Copiëerinrichting
„ECCLESIA“

Kon. Emmakade 194
DEN HAAG
Telefoon 39.84.92

vervaardigt Uw Gestencilde Kerkbladen Vraagt proefnummers en prijs.

Een abonnement op de **R.B.-SERIE** geeft U voor de helft van de normale waarde de volgende waardevolle boekwerken in den loopenden jaargang:

OM WOORD EN KERK,

door Prof. dr K. SCHILDER

VAN KUST TOT KUST,

door RUDOLF VAN REEST

'T BEGINSSEL DER EEUWIGE VREUGDE

(2 deelen) door ds J. W. TUNDERMAN

Deze boeken kosten in den handel f 5.— per stuk. Als abonnee op de R.B.-SERIE betaalt gij slechts de helft, dat is f 2.50. U ontvangt dus per jaar vier waardevolle boeken voor de helft van den normalen prijs.

Dit is een unieke gelegenheid op uiterst voordelige wijze zich een bibliotheek te vormen met boeken van blijvende waarde.

Wanneer U zich thans abonneert, ontvangt U de twee verschenen boeken: „OM WOORD EN KERK“ en „VAN KUST TOT KUST“ per keerende post franco thuis. De twee volgende deelen verschijnen begin 1949. U kunt zich abonneren via Uw boekhandel of rechtstreeks bij de Uitgeefster:

OOSTERBAAN & LE COINTRE N.V. - GOES

Postgiro 36000.

Gouden Poort Reeks

In deze reeks geven wij herdrukken van onze beste en meest gewilde romans tegen zeer lage prijs. Men behoeft zich niet door in-tekening te verbinden voor meer boeken tegelijk. Elk boek uit deze reeks is afzonderlijk verkrijgbaar.

Zo juist verscheen in de Gouden Poort Reeks

JIJ, MEISJE...

door

ANNIE FERWERDA—
v. d. BERG

3e DRUK

Ontroerende roman over het conflict tussen liefde en geloof, 206 bladzijden. Fraai gebonden en voorzien van nieuw ontworpen stofomslag in 3 kleuren.

PRIJS
SLECHTS f 1.95

Verkrijgbaar bij de Boekhandel

UITGAVE VAN **KOK** N.V. KAMPEN

Boekbinderij VAN KUIJK

Voor al Uw Bindwerk.

Reformatie . . . f 3.—
Catechismus . . . f 2.—

Zalmstraat 1 - Scheveningen

NETTE BURGER JUFFROUW, Geref. Art 31, 31 jaar, wil in een net moederloos gezin de zorg voor de huishouding op zich nemen waar kleine kinderen zijn. Brieven No. 419, Bureau „De Reformatie“, Goes.

Medewe
Ds D. v.
Leiden;
Den Ha
Philadel

Alle
aan:
Adm.

INHON
als acte
kwelling
toren er
Dordtsc

De

Einde
— heeft
het nie
val is,
tiek, da
ontbrek
niet; wa
naam n
we ver
heimen
tiegang
de door
hebben
Wel me
iets be
een ver
boek II
de stuk
de verg
men he
publice
indien l
doorga
voor de
2) in
maar d
onder
eer der
b e e k
t e v
synodo
3) in
opzette
zijn ni
zelfde
tieve n
tra de
daag v
De O
nemen,
reeds
ben der
maal t
meer o
ven, er
die het
ren va
we in
alle m
geven.
Wij ko
over d
wel be
wij om
hallelu
terbeek
mij ber
dan to
is voor